

Universitätsbibliothek Paderborn

Lignvm Vitae, Ornamentum, & Decus Ecclesiæ

In Qvinque Libros Divisvm. In quibus, Totius Sanctiss. Religionis Divi Benedicti initia; Viri Dignitate, Doctrina, Sanctitate, ac Principatu clari describuntur: & Fructus qui per eos S. R. E. accesserunt, fuissimè explicantur

Wion, Arnold

Venetiis, 1595

Emblema II. per figuram Agni refiguratum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38397

deinde nouum uirorum, ac mulierum comprobauit. Et Roma Auctio
nem rediens Iesuatum Ordinem Senis Tusciae ortum suo di-
plomate roborauit. *Platina in eius vita; Meyerus lib. 13. annal.
Flandria: Rosieres tomo 5. Stemmatum Lotaringie, & alij.*

Emblema II. per figuram Agni refiguratum.

iuxta illud

Ecce Agnus Dei, ecce qui tollit peccata mundi. Ioan. I.

SVMMVS Pontifex Christi in terra uicarius, primo
sui Pontificatus anno, & quolibet septennio, con-
secrare solet solēni benedictione, orbiculos quoſ-
dam cercos, quos à figura impressa uocat, Agnus
Dei, adhibito sacro chrismate, multisque insigni-
bus ceremonijs. Horum autem orbiculorū quis
primus auctor fuerit ignoratur. Antiquam tamen esse eorum con-
secrationem ex hoc coniicio, quod ut narrat Gulielmus Durandi in
tation. diuin. offic. li. 6. c. 79. S. Gregorius I. Papa, oleum in eis infun-
diuit; & Leo Papa III. qui ante octingentos annos uixit eius-
modi orbiculum, seu Agnum Dei, Carolo Magno Imperatori, pro
magnō munere miserit, ut testator Andreas Frusius societatis Iesu,
in carmine suo prolixo de Agno Dei, sic inquiens;

Ante octingentos fermē, Leo tertius annos,

Optimus exhibito munere testis adeſt.

Carolus hoc Magnus, magna pietate recepit,

Theſaurum ut reputans calitus esse datum.

Post Leonem III. Cuiusmodi Agnorū Dei memoria quasi de-
perdita, tam renouauit S. Urbanus noster (cuius etiam causa Agnū
Dei ut reuocamus Crucis signum ferentem, brachioq; sinistro in hę-
tentem, gestat) qui primo Pontificatus sui anno (ut aīunt) multos
tercos orbiculos benedixit, & consecravit, multa precatus à Deo
concedi illis qui animo deuoto hos Agnos Dei consecratos penes
se haberent, aut eis ueterentur terra, matiuē; nonnullosque Con-
stantinopolitano Imperatori Ioanni transmittens, sic eum inter ce-
tera affari.

*Balsamus, & Cera munda, cum Chriſmatis vnda
Conficiunt Agnum, quod munus do tibi magnum.*

Fonte

*Fonē velut natus per mystica sanctificatus,
Fulgura desursum pellit, & omne malignum.
Portantem mundū, saluat de fluctibus undæ;
Pregnans seruatur, siue ira partus liberatur;
Peccatum frangit, vt Christi sanguis, & angit;
Dona defert dignis, virtutem destruit ignis;
Morte repentina saluat, Sathanæq; ruina;
Si quis honorat eum, retinebit ab hoste trophaeum,
Pars valet, ac minima, quantum valet integra tota.*

Quanta ergo deuotione, & reuerentia hi orbiculi summi Patris benedictione consecrati, portari debeant, ex præfatis verbis clare intelligimus, Sed hoc calamitate, propter eorum multitudinem nimiam ita uiluerunt apud quosdam, qui sancta fide tractare nesciunt, ut potius ad ostentationem, quod scilicet auro-gento, vel cristallo inclusi sint, quam ad pietatem gerantur. Quod ipsum deploramus idem R.P. Frusius in codem poemate supracato, sic statim sequitur:

*Urbanus Quintus similem post consecrat Agnum,
Quem Bisantinus ferre Monarcha cupit.
Excipitur populi occursu cum supplice pompa,
Atque triumphantis mœnia more subit.
Rarius ergo sicut donum, ut preciosius esset,
Divinum, plus quam Pontificale quod est.
Ab nimia id deinceps uilescere copia fecit,
Vulgare, ac leue fit, quod leue uulnus habet.*

Et cætera quæ sequuntur. Scripsisse fertur nonnulla erat enim vir egregia eruditio, & DD. Doctoꝝ, sed præter nonnulla volumina epistolarum eius Decretalium, quæ in præfato secrerio uicario Bibliothecæ Vaticanae asseruantur MSS. nihil aliud vidi.

R.A.